Din cuvîntul participanților la Conferința pe țară

În cadrul lucrărilor Conferinței pe țară, au luat cuvîntul numeroși delegați și invitați. Participanții la discuții au subliniat cu satisfacție realizările obținute, sub conducerea partidului, de mișcarea noastră sportivă. Totodată, ei au reliefat existența unor serioase rămîneri în urmă, au dezbătut pe larg cauzele acestor lipsuri și au făcut propuneri menite să contribuie la progresul multilateral al sportului românesc la nivelul condițiilor și posibilităților existente, la nivelul cerințelor crescînde ale maselor de oameni ai muncii.

Vorbitorii și-au exprimat, cu entuziasm și încredere, totala lor adeziune la aprecierile, criticile și prețioasele indicații cuprinse în Salutul Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliului de Miniștri. Ei s-au angajat în fața Conferinței să-și sporească eforturile, să desfășoare cu răspundere și pasiune o muncă mai susținută pentru îndeplinirea sarcinilor deosebit de importante care revin mișcării noastre sportive în cuprinderea unui număr tot mai mare de cetățeni în practicarea exercițiilor fizice și sportului, precum și în creșterea necontenită a performanțelor, în vederea unei afirmări și mai viguroase a sportului românesc pe plan internațional.

VASILE TUDOR

președintele Consiliului orășenesc UCFS București

Activitatea de educație fizică și sport din orașul București a fost orientată în ultimii ani în două direcții principale: cuprinderea unei mase cît mai largi de oameni ai muncii, îndeosebi a tineretului, în practicarea continuă și sistematică a exercițiilor fizice și sportului; asigurarea unei pregătiri superioare, științific fundamentată, sportivilor de performanță din cluburile bucureștene.

După ce a amintit unele realizări, vorbitorul s-a oprit la o serie de neajunsuri și lipsuri manifestate în sportul de masă, arătînd că în acest important domeniu există încă multe posibilități insuficient valorificate, că poate — și trebuie — să crească eficiența formelor, în special a celor simple, de practicare a diferitelor activități sportive de masă.

În continuare, tov. Vasile Tudor a analizat contribuția sportivilor fruntași din Capitală la îndeplinirea sarcinilor ce revin mișcării sportive în activitatea de performanță.

În diferitele loturi reprezentative ale țării sînt selecționați 1 125 de sportivi bucureșteni; ei au cucerit în anul 1966 peste 450 de titluri de campioni republicani și au realizat 125 de recorduri ale țării; numai în anii 1966—1967 sportivii din cluburile și asociațiile Capitalei au cîștigat 10 titluri de campioni ai lumii, 6 titluri de campioni europeni și 25 de campioni balcanici.

Cu toate acestea, a spus vorbitorul, apreciem că rezultatele obținute nu s-au ridicat încă la nivelul posibilităților de care dispunem. Obiectivele propuse în planul de perspectivă pentru perioada 1965—1968 nu au fost decît parțial îndeplinite. Deși sîntem în anul preolimpic, la unele ramuri de sport, cum ar fi fotbalul, înotul, baschetul, gimnastica și numeroase probe atletice continuă să se manifeste o îngrijorătoare rămînere în urmă. În anul trecut 65 din cei 403 sportivi nominalizați în cadrul pregătirilor pentru Jocurile Olimpice nu și-au îndeplinit obiectivele! La atletism, sportivi în care ne-am pus mari nădejdi — C. Bloțiu, Gh. Zamfirescu, Gh. Costache ș.a. — au obținut în ultimul timp rezultate mediocre, unii dintre ei chiar sub valoarea propriilor performanțe anterioare. De asemenea, la haltere din cei 13 sportivi nominalizați numai șase și-au îndeplinit obiectivele pentru anul 1966.

Toate aceste lipsuri se datoresc, în primul rînd, nivelului profesional necorespunzător al unor antrenori, precum și faptului că organele sportive din București n-au acționat cu fermitate în această direcție, n-au controlat și n-au luat din timp măsurile necesare.

Va trebui să muncim mai mult și mai bine. Și să cerem acest lucru tuturor celor care activează în mișcarea sportivă din București.

Sub conducerea permanentă a Comitetului orășenesc București al P.C.R., folosind mai judicios condițiile existente, valorificînd în și mai mare măsură pasiunea și priceperea numeroșilor activiști obștești, precum și experiența cadrelor tehnice, vom reuși să îmbunătățim activitatea sportivă de masă și de performanță din Capitală. Prețioasele indicații cuprinse în Salutul C.C. al P.C.R. și Consiliului de Miniștri, rostit de tovarășul Leonte Răutu, ne vor fi călăuză permanentă pe acest drum al eforturilor pentru ridicarea sportului bucureștean la nivelul sarcinilor de răspundere care stau astăzi în fața mișcării sportive din patria noastră.

RADU HUȚAN

antrenor emerit la caiac-canoe

Sportivii români, componenți ai echipei reprezentative de caiac-canoe, raportează Conferinței pe țară cucerirea — în perioada ultimilor cinci ani — a 11 titluri de campioni mondiali, 12 titluri de campioni europeni și numeroase victorii în diferite competiții internaționale.

Aceste performanțe sînt rodul îmbinării condițiilor create de partidul și statul nostru mișcării sportive cu munca conștiincioasă, intensă, a tinerilor sportivi și a antrenorilor.

Secretul — unul singur: muncă, foarte multă muncă. O cizelare necontenită, o luptă fără răgaz pentru îmbunătățirea performanțelor, pentru ca valoarea lor să fie mai mare azi decît a fost ieri.

După ce a subliniat importanța selecției, menținerea antrenamentelor complexe de-a lungul întregului sezon competițional, necesitatea individualizării pregătirii sportivilor și echipajelor, ca și necesitatea unei discipline ferme, conștiente în tot procesul instructiv-educativ, vorbitorul s-a referit la sarcinile viitoare ale caiaciștilor și canoiștilor fruntași.

Principalul nostru obiectiv — ca și al celorlalți sportivi și antrenori — îl constituie pregătirea în vederea reprezentării culorilor patriei la Jocurile Olimpice din 1968. De la întrecerile din 1956 — cînd am reușit să cucerim trei medalii de aur — noi n-am mai cîștigat nici un titlu olimpic. Federația, colegiul de antrenori au analizat cu toată răspunderea această situație și în special comportarea caiaciștilor și canoiștilor la ultima ediție a Jocurilor Olimpice. Ca urmare, s-au luat o serie de măsuri eficiente pentru mărirea numărului de sportivi fruntași prin selecționarea a noi elemente dotate cu calități fizice corespunzătoare.

De asemenea, după Jocurile Olimpice de la Tokio s-a trecut la intensificarea antrenamentelor, ceea ce a făcut să obținem, din nou, rezultate de valoare mondială. Avem acum un lot valoros, mult întinerit, cu sportivi care au început să capete experiența competițiilor de amploare și care nutresc o puternică dorință de afirmare, de a purta mai departe, pe culmi mai înalte, ștafeta performanțelor. În baza acestor înnoiri, ca și a rezultatelor obținute în ultima vreme — în 1967 peste 60 de locuri I în competițiile internaționale — consider că la Jocurile Olimpice din Mexic vom putea obține din nou medalii de aur. Este angajamentul pe care vă rog să-mi permiteți să-l rostesc în numele sportivilor, antrenorilor, al întregului activ al Federației române de caiac-canoe.

PETRU ENACHE

prim-secretar al C. C. al U. T. C.

După ce a subliniat locul pe care educația fizică și sportul îl ocupă în procesul de formare a tinerei generații, tov. Petru Enache a amintit că în ultimii ani sportul de masă și de performanță a cunoscut o dezvoltare unanim apreciată, că la multe din aceste înfăptuiri și-au adus contribuția și organizațiile U.T.C.

În același timp însă — a continuat vorbitorul — împărtășim aprecierile cuprinse în Salutul C.C. al P.C.R. și Consiliului de Miniștri, precum și în raportul prezentat la Conferință potrivit cărora succesele înregistrate în acest domeniu sînt încă departe de a corespunde marilor posibilități create, că există în activitatea sportivă de masă și de performanță numeroase deficiențe și rămîneri în urmă.

Aș vrea să arăt, în primul rînd, că principalul obiectiv stabilit de către Conferința pe țară a UCFS din anul 1962, acela al cuprinderii întregului tineret într-o mișcare largă de practicare organizată și sistematică a exercițiilor fizice și sportului, nu a fost decît parțial îndeplinit.

Principalele cauze care au făcut ca numărul tinerilor antrenați într-o activitate sportivă sistematică să fie încă mic le constituie lipsa de inițiativă și de perseverență, încorsetarea acestei activități în normele unor regulamente rigide, preocuparea excesivă pentru statistici și goana după cifre, limitarea la cîteva competiții în organizarea cărora a existat mult formalism. Nu e mai puțin adevărat că aceste deficiențe pot fi explicate și prin slaba conlucrare dintre organele U.T.C. și cele sportive, cît și prin faptul că U.T.C. nu a avut în ultima vreme printre preocupările sale centrale și asemenea probleme. Din păcate, în practica muncii unora dintre activiștii noștri s-a instaurat părerea că din moment ce de sport se ocupă organe specializate, organizațiile U.T.C. sînt de la sine absolvite de orice sarcini în acest domeniu.

Considerăm, de asemenea, că o deficiență cu serioase consecințe o constituie faptul că atît organele sportive, cît și organizațiile U.T.C. au acordat o insuficientă atenție atragerii tinerilor spre acele discipline sportive care au o înrîurire mare asupra călirii fizice și dezvoltării lor multilaterale, cum ar fi: atletismul, gimnastica, înotul, sporturile tehnico-aplicative și altele.

În multe locuri, mai ales în școli, facultăți și în unele întreprinderi, atenția principală s-a îndreptat doar spre cîteva echipe alcătuite dintr-un număr restrîns de tineri, solicitate să participe la diferite competiții, neglijîndu-se astfel antrenarea masei largi a tineretului la practicarea sistematică a sportului. Din această cauză unii tineri își irosesc timpul liber cu tot felul de preocupări minore, lipsindu-se de binefacerile activităților recreative în aer liber, atît de necesare unei dezvoltări fizice armonioase.

Încadrarea întregii activități sportive de masă în mod forțat în forme competiționale fixe și generalizarea acestora pe întreg cuprinsul țării a pus pe plan secundar găsirea unor forme de activitate noi, mai elastice și mai tinerești, care să țină seama de particularitățile de vîrstă, de preocupările și preferințele tinerilor.

O cauză a slabelor rezultate înregistrate în unele ramuri sportive se datorează neajunsurilor în munca de educație a sportivilor desfășurată de organizațiile U.T.C., asociațiile și cluburile sportive. Vedetismul, spiritul de căpătuială prin sport, abaterile de la viața sportivă și de la morala socialistă sînt racile care vor trebui să fie combătute cu mai multă hotărîre pe viitor de către toți cei chemați să formeze un profil moral și politic corespunzător sportivului de tip nou.

Tov. Petru Enache a dezbătut apoi problema folosirii și lărgirii bazei materiale. În continuare, vorbitorul a spus:

Hotărîrea luată recent de conducerea partidului, ca Uniunea Tineretului Comunist să răspundă nemijlocit de organizarea activității sportive de masă în școli și la sate, iar împreună cu U.A.S.R. să organizeze activitatea sportivă în facultăți și să sprijine sindicatele în desfășurarea activității sportive din întreprinderi și instituții, are menirea să apropie și mai mult organizația noastră de cerințele tinerilor, lărgește conținutul activității sale.

Conștientă de marea răspundere ce-i revine pentru traducerea în viață a acestor măsuri, Uniunea Tineretului Comunist își propune să desfășoare prin organizațiile sale o largă acțiune de atragere a tuturor tinerilor de la sate, băieți și fete, a elevilor și studenților, la practicarea organizată a exercițiilor fizice și sportului. Mobilizînd tinerii la competițiile sportive care s-au bucurat și pînă acum de adeziunea lor, ne propunem ca în colaborare cu C.N.E.F.S. și sindicatele să inițiem Olimpiada tineretului, „Cupa Uniunii Tineretului Comunist", concursuri pe profesii, parăzi și serbări sportive, concursuri ale tineretului precum și alte genuri de întreceri în care tinerii să-și arate iscusința, curajul, ardoarea și fantezia.

Desigur, U.T.C. a dobîndit în decursul anilor o bună experiență în organizarea activității sportive în rîndurile tineretului. Pentru a reda însă adevărata tinerețe stadioanelor, pentru a face ca numărul tinerilor ce-și petrec clipele de răgaz în ambianța întrecerii sportive să crească considerabil și, ca o consecință, să se ridice și valoarea performanțelor, organizațiile U.T.C. vor colabora îndeaproape cu organele C.N.E.F.S., cu sindicatele, cu conducerile școlilor și cu sfaturile populare.

Ne exprimăm convingerea că unindu-ne eforturile și valorificînd experiența dobîndită, nepreculpețindu-ne energia vom reuși să îndeplinim cu cinste sarcinile importante încredințate de conducerea partidului și statului, vom da un nou impuls mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră, contribuind pe această cale la educarea tineretului, la dezvoltarea lui multilaterală pentru afirmarea deplină a capacităților sale puse în slujba înfloririi patriei noastre.

GHEORGHE ZÎMBREȘTEANU

antrenor federal la atletism

Este adevărat că în perioada analizată a crescut — și în atletism — nivelul unor rezultate. Sînt însă, așa cum a subliniat și Raportul prezentat la Conferință, încă multe lipsuri în activitatea de performanță din acest sport care are o contribuție importantă în asigurarea unei dezvoltări fizice generale și o mare pondere în programul Jocurilor Olimpice.

Deși atletismul se bucură în țara noastră de multă atenție, rezultatele celor ce practică acest sport nu sînt la înălțime.

Există în multe cluburi secții puternice de atletism, cu posibilități de a descoperi și pregăti performeri de valoare. În prea puține cluburi există, însă, preocuparea corespunzătoare pentru dezvoltarea atletismului; în multe cazuri munca, strădaniile, succesele sau insuccesele atleților nici măcar nu sînt cunoscute de conducerile cluburilor. Sînt încă destule secții care nu sînt încadrate cu specialiști, cu antrenori avînd o calificare superioară. Cum pot fi, aici, obținute performanțe de valoare internațională?

O altă cauză care a generat multe neajunsuri este neconcordanța planurilor de pregătire a sportivilor: punctele de vedere sînt uneori total diferite. Cum s-ar spune, nu toți antrenorii vorbesc aceeași limbă și acest lucru nu este în folosul atletismului. Una este personalitatea antrenorului și alta este linia generală a procesului instructiv-educativ care are la bază o temeinică fundamentare științifică.

Cred că multe din aceste deficiențe vor fi lichidate o dată cu aplicarea măsurilor preconizate în Conferința pe țară în scopul acordării cluburilor și federațiilor a unei mai largi independențe, dar și a unei mai mari răspunderi.

ION BINDEA

șeful secției învățămînt a Sfatului popular regional Cluj

Mi-am propus să mă refer la cîteva aspecte ale activității sportive școlare care este, după părerea mea, cea mai eficientă cale de realizare a sarcinilor educației fizice în rîndul tineretului nostru.

Cea mai mare dificultate este pentru noi lipsa de cadre în școlile generale și în licee. În asemenea condiții, în unele raioane, cu majoritatea catedrelor de educație fizică ocupate de profesori de cu totul alte specializări, se ivesc numeroase neajunsuri. Propun să se studieze posibilitatea ca la institutele pedagogice să se realizeze o dublă specializare, pentru ca astfel numărul cadrelor și calificarea lor să crească în mod corespunzător. Lipsa de cadre se explică însă și prin neprezentarea la posturi a absolvenților. În anul de învățămînt care s-a încheiat, din cei 33 de profesori de educație fizică repartizați în regiunea Cluj s-au prezentat doar 20.

De asemenea, în momentul de față nu este asigurat în școli un control destul de eficient al desfășurării muncii de educație fizică.

Poate fi foarte mult îmbunătățită și activitatea sportivă extra-școlară. Este însă necesar să valorificăm mai bine posibilitățile existente, să organizăm o diversitate de activități în perioada de vară, să folosim cît mai judicios bazele sportive existente și să majorăm numărul amenajărilor simple din curțile școlilor.

Am ascultat cu deosebit interes tot ce s-a discutat la această Conferință și ne-am întărit convingerea că sportul școlar are astăzi luminoase perspective de dezvoltare. Profesorii de educație fizică din regiunea noastră se vor alinia cu entuziasm în primele rînduri ale acestei importante acțiuni sociale de împrietenire a tineretului studios cu educația fizică și sportul — factor însemnat de întărire a sănătății, de sporire a capacității de învățătură, de pregătire multilaterală pentru viață.

ELENA MARINESCU

antrenoare de gimnastică la clubul sportiv orășenesc Baia Mare

Mă voi referi, în cuvîntul meu, la una din activitățile pe care le consider de cea mai mare importanță — gimnastica, insistînd în special pe cîteva probleme privind pregătirea fizică a copiilor și tinerilor.

Aș vrea să vă spun cum am muncit noi, la Baia Mare, pentru progresul acestei discipline.

În primul rînd am căutat să atragem copii la sală. A fost o muncă anevoioasă care a cerut multă răbdare și pasiune. Spun aceasta pentru că a trebuit să plecăm de la zero. Am avut și alte greutăți. Materialele sportive — atît de necesare, aș spune obligatorii în gimnastică — erau foarte puține. Dar, ce să facem? Să așteptăm? Pentru că sîntem la acest capitol, vreau să spun că, după părerea mea, greșit procedează unii colegi care, în loc să muncească cu pasiune, se complac în așteptare și se lamentează cît pot. Noi n-am făcut așa la Baia Mare. Am lucrat cu ce am avut, ne-am zbătut, am cerut sprijin federației, am căutat să dovedim că putem pregăti tineri de perspectivă și astăzi avem o sală aproape complet dotată cu materialele și aparatura necesare.

Munca noastră a fost pe deplin recompensată. Am reușit să cîștigăm pentru Baia Mare titlul de campioni republicani la juniori.